

UPPVIDINGE FÅGELKLUBB

informerar

Ansvarig utgivare och redaktör: Rolf Lilja

Hemsida: www.braas.se/uppvbird/

E-post: uppvidinge.fagel@braas.se

Klubbtidningen utkommer med två nummer per år. Den finns även att läsa på hemsidan under fliken Arkivet - Klubbtidningen

Hösten 2012

Bidrag till tidningen skickas per E-post eller brev till Rolf Lilja, Sjösåsvägen 16, 360 42 BRAÅS

Nästa nummer kommer ut våren 2013

En höst i förändringsskrud.

Äntligen är hösten här...eller är det äntligen?

För egen del har jag i många år mer eller mindre hatat hösten. Jag har velat att sommaren aldrig skulle ta slut. Att undvika det kalla och tråkiga.

Vilken tur att man kan förändras, eller hur? Ångesten är borta, höstfärgerna är underbara att studera, fåglarna börjar att packa ihop och dra sig söderut.

I fredags i Kalmar hörde jag gäss någonstans i skyn. I ögonvrån såg jag ett hundratal med gäss i tre stora plogar, dra rakt söderut, i en bestämd målinriktad rörelse. Samma flytt som säkert gjorts i hundratals år, kanske tusentals, vad vet jag.

Det finns samtidigt en trygghet i att hösten kommer. Alla krav på en välkött trädgård avtar, det är skördetid. All solenergi ska skördas, lagras och inmundigas under stor njutning framöver. Gräsklipparen får en välbehövlig paus etc etc.

När ni läser dessa rader har vi varit i Falsterbo och vinkat av många av våra fågelvänner. En farlig färd väntar för alla som sträcker, såväl småfågel som rovfågel. Det finns många hot på vägen, allt ifrån skyttar till limstickor. Människans uppfinningsrikedom och sätt att roa sig finner inga gränser tyvärr. På Cypern finns kulinariska restauranger som serverar välsmakande soppor med kramsfågel. På Malta finner man manligheten genom att skjuta ner bivråkar och fiskgjusar.

INNEHÅLLSFÖRTECNING	SIDA
En höst i förändringsskrud.....	1
Hur hittar man tjädernas lekplatser?.....	2
Korpungen.....	4
Trana. En mytomspunnen fågel i människors hjärta.....	6
Tankar bland lingonris och trattkantareller.....	8
En solskenshistoria från Styrösö.....	10
Vad har du för fåglar vid fågelbordet?.....	10
Fågelkurs våren 2013.....	11
Dags för årets Allhelgona-race.....	11
Örnarnas dag 18 november.....	12

Förhoppningsvis kommer alla goda upplysta krafter att någon gång att segra över dumheten och egoismen, det vill jag i alla fall tro. Hoppet är det sista som överger en har någon sagt.

Det kommer hur som helst en ny vår, fylld av gässens rop, storspovens säregna läte, lärkans drillande i skyn. Ljuset kommer tillbaka, en ny etapp inleds här uppe i norr. Så som det alltid har gjort sedan istiden lämnade våra breddgrader för 7000 år sedan. Fåglarnas sträckvanor har ändrats genom årtusendena, men instinkten till häckning på våra breddgrader har funnits länge, länge...

Vid pennan
Jan Alldén

Hur hittar man tjädernas lekplatser?

Den rikedom som Uppvidinges barrskogar ger oss i form av växter och djur, men också den lite svala, tysta stillheten, är inte längre en självklarhet. Den variationsrika naturskogen är på väg att ersättas av enformiga skogsplantager med utarmning av den biologiska mångfalden som resultat. Alla som en lite blåsig höstdag gått ute på ett fält och kommit in i skogen förstår direkt det gamla uttrycket att "skogen är den fattiges rock". Utöver värmen möts man också av lugnet och den lite dämpade färgskalan i grått och brunt mitt i det gröna.

Vår chans att behålla några av de gamla skogar som fortfarande finns kvar är att via textinventeringar ligga steget före. När en avverkning har börjat planeras är det oerhört svårt att stoppa den. Fågel-

klubbens emblemfågel tjädern är en av de arter som drabbas hårt när den äldre skogen omvandlas till monotona produktionsskogar. Vårt ansvar för tjädern är att försöka hitta och på så sätt kanske kunna rädda de tjäderspel som fortfarande finns kvar.

Det första och mycket viktiga steget är att dokumentera alla observationer av tjäder, gärna med GPS-punkter. Detta gäller även om du hittar betade tallar, så kallade "tjädertallar. Maila eller meddela på annat sätt till Uppvidinge Fågelklubb så sammanställer vi alla observationerna på en karta. Tanken är att man på så sätt ska kunna se "svärmar" av iakttagelser och därefter kan vi koncentrera oss på detta skogsområde.

Nedanstående idéer hur man kan gå till väga vid letandet kommer från Göran Rönning, Borlänge:

Att hitta nya tjäderlekplatser i ett allt hårdare exploaterat skogslandskap är inte det lättaste i dag. Jag skall därför här försöka bidra med några idéer om hur man kan gå till väga.

Att börja med att besöka Tjäderobservatörernas hemsida www.tjaderobs.se är en god idé att skaffa sig grundkunskaper över tjädernas ekologi.

Likaså att på Biblioteket låna tjäderforskaren och professorn Ingemar Hjorths utmärkta bok "Tjädern en skogsfågel" i regi av Skogsstyrelsen. Detta är den mest omfattande och läsvärda bok som finns i vårt land om tjädern. Varje lokalt Skogsstyrelse kontor bör även ha denna bok.

1.

Börja med att närmare studera kartor, gärna skogskartor som har flygfotogra-

ferat skogarna under senare år eller satt-elitbilder, vilka normalt finns att tillgå på den lokala Skogsstyrelsens kontor, fråga även det lokala Skogsstyrelsekontoret om det fortfarande finns äldre skogsbestånd kvar, om dessa ligger i anslutning till myrar, mossar eller berg kan det vara idé att besöka dessa.

2.

När man besöker dessa gammelskogar finns det några viktiga saker att tänka på. Skärp din iakttagelseförmåga, granska särskilt tallar som växer i myrkanter och på bergsslutningar. Leta efter de så kallade "tjadertallarna", dessa äldre tallar skiljer sig markant från övriga

tallar, genom att tjädrarna under många år betat tallbarren får dessa tjadertallar och som då ger dessa tallar ett speciellt utseende. Nämligen extremt utglesad barrmassa i övre delen av trädet, samt ofta nedåtböjda grenar. Studera sedan marken noga under dessa tjadertallar, hittar man färsk ostkroksliknande spillningar under finns det tjäder i området. Hittar man flera sådana tjadertallar inom ett begränsat område, bör området närmare undersökas på ytterli-

gare spår efter tjäder.

3.

Fjädrar och dun, lär dig känna igen tjädertuppens och tjäderhönans fjäderdräkt. Den klassiska stora svarta, med inslag av vitt, stjärtfjädern från tjädertuppen är omisskännlig och går inte att förväxla med någon annan fågels fjädrar. Svårare är då hönans små brunspräckliga fjäddun, men de går också att artbestämma med lite övning. Hittar man dessa, i en för övrigt lämplig skogsmiljö, har man lyckats lokalisera tjädern i området.

4.

Besök sedan det aktuella området igen, mycket tidigt på morgonen, gärna före gryningen för att lyssna efter tjäder, en spelande tjädertupp hörs inte särskilt långt, medan däremot en uppflygande tjäder bullrar hörbart mycket längre. Dessa besök till tidig morgon är naturligtvis effektivast på våren, men kan även utföras på hösten. Tjädern spelar även på hösten och besöker då sina in-vanda gamla lekplatser. Dessa besök skall för effektivitetens skull ske helst vindstilla morgnar.

5.

Observationer av tjädern vid skogsbilvägarna. I slutet av april och början av maj besöker ofta tjädrarna skogsbilvägar för att "grusa" det vill säga äta gruskorn som tjädern behöver för sin matsmältning. De här besöken till grusvägarna sker oftast på förmiddagen, efter spelets slut på morgonen. I regel finns då en tjäderlek närmare är 200-400 meter

Tjäder. Foto: Kent-Ove Hvass <http://www.hvassnatur.se>

från sådana platser. Gör ett nytt besök till platsen där du såg tjädrarna på grusvägen, men gör det mycket tidigt på morgonen, gärna i gryningen. Inventera skogsområdet genom att gå i cirklar som blir allt större med utgångspunkt från där du såg tjädrarna. Välj en morgon som är vindstilla och gå med skärpt hörsel.

6.

Fråga även de lokala jaktvårdskretsarna var det brukar finnas tjäder, gå även igenom lokala publikationer av ornitologiska föreningar, naturskyddsförening och liknande intresseföreningar för att inhämta information om förekomst av tjäder.

7.

I början av mars kan man se att tupparna börjar komma till lekplatserna. Men i och med det förändrade klimatet med vårvärme redan mitt i vintern, så påverkas detta även tjädernas spelaktivitet. De brukar då utföra en del provspel på marken. Vid snötäckt mark är det lätt att känna igen deras så kallade fotstegsbroderier med vingsläp på snön. Har man lärt sig att skilja mellan tuppars och hönors spårstämplar, kan man, så länge det finns ett sammanhängande snötäcke på skidor, bakspår tuppar. Vid den här tiden på året går tupparna oftast ut från lekplatsen på förmiddagen. Har man tur leder spåren bakåt till en lekplats, där spillningshögarna under natträden talar sitt tydliga språk. Ofta rör det sig bara om högst 500 meters spårning.

Lycka till / Göran Rönning

Korpungen

Under korpens högt belägna bo i en kvistren, gammal, fura fann vi, min fågelskådande kamrat Hasse och jag, en vårdag en nedfallen, nära flygfärdig korpunge. Att återbörda den till boet i tallen var uteslutet. Tjugo meter slät tallstam utan en enda gren, stoppade effektivt alla planer i den vägen. Vi umgicks ett tag med tanken att placera ungen på ett högt stenblock i närheten, men det fanns gott om räv i skogen den här tiden. Blocket skulle inte vara något skydd mot en jagande rävtik med ungar i grytet.

Korpungen fick följa med hem. Sedan fick det väl lösa sig på något sätt.

Ungen bara gapade och svalde allt som vi vid hemkomsten stoppade i dess enorma gap. Bland annat smått och gott svaldes fyra stora, kalla potatisar utan att tillsynes ge någon mättnad. Den bara gapade och skrek så fort någon närmade sig, ständigt hungrig.

Arbete på annan ort gjorde att någon egen uppfödning av korpungen var omöjlig, vi måste nu, under tidsnöd finna en lämplig person för uppgiften. Genom bekantas bekanta fick vi till slut tag på en intressent. Han studerade biologi vid ett universitet och var etablerad ornitolog, men just nu boende hos sina föräldrar i ett grannsamhälle.

Vi levererade, påtagligt lättade, den vansinnigt fula, gapande och skrikande korpungen till vederbörande.

Men korpungen utvecklades snabbt till den fridfulla ortens största buse. Han kalavverkade i balkonglådor och rabatter. Han satt på vakt i träd och buskar och angrep alla hundar och katter som vågade passera. Även personer, fram-

förallt barn, iförda röda sockor eller skor anfölls också.

man genom att flytta en korp fem mil sluppit dess oönskade närvaro i jaktmarkerna. (Den fastnade varje dag i en hökfälla där betet varit levande duvor). Sagt och gjort. Nybro låg på nästan exakt fem mils avstånd och vi tyckte oss minnas stora flockar av "svart" fågel utanför staden.

En tidig morgon långt innan vanliga människor vaknat, släppte vi korpen vid Madesjö kyrka, Här fanns både kråkor och kajor och

över de stora mossodlingarna flög några av hans egna artfränder.

Snabbt försvann vi från platsen för "brottet" och fortsatte till Öland och en bekymmersfri dag bland vadarflockarna. Det fungerade. Korpen återvände inte och efter en tid ansåg vi kapitlet avslutat. Men ännu en gång skulle korpen ge sig tillkänna om än bara i skrift och inte i sin dystra svarta fjäderhamn. Av en slump hittade vi en annons i den av oss sällan lästa tidningen Barometern. Där efterlyste någon ägaren till den tama korp som uppehöll sig i ett av Nybros nyare bostadsområden. Av ren självbevarelsedrift (feghet?) stannade vi kvar i den bekväma anonymiteten – förresten vi läste ju bara Smålandsposten. Så försvann korpen ur våra liv, ett exempel på misslyckad uppfödning. Om döden på marken under boträdet varit bättre, vet jag helt ärligt inte

Leif Blomgren

Korpunge i färd med att lämna boet. Foto: Jan Ytterberg

Han blev så påfrestande för sin omgivning att han omedelbart måste förflyttas från bebyggda trakter eller, i varje fall, från sin uppväxtplats.

En slarvigt skött soptipp, med mycket kråkfågel halvannan mil bort utsågs som en lämplig förvisningsort. Jag deltog personligen i förflyttningen. Ornitologen hade återvänt till studierna och det glada studentlivet. Hans föräldrar däremot var förtvivlade. Deras rörelse, en frisersalong, hotades i grunden av korpen som angrep presumtiva kunder redan ute på gatan. Alltså måste jag som haft del i den uppkomna situationen göra min plikt. Över soptippen virvlade det runt kråkfåglar av alla slag. Så som svarta sotflagor avtecknade de sig mot en molntung himmel. Vi öppnade korpens kartong och snart var han bara en i mängden. Vi smet och var efter en halvtimme hemma. Efter en timme var korpen tillbaka!!

Nu var goda råd dyra om en avlivning skulle kunna undvikas. Jag erinrade mig att jag i en gammal jaktidskrift läst att

Trana, en mytomspunnen fågel i människornas hjärta

Tranan är en fågel som genom sitt utseende och uppträdande aldrig lämnat människor oberörda. Sedan tusentals år tillbaka har förmodligen människan fascinerats av tranan och, kanske på olika sätt, tagit henne till sitt hjärta. Från början sågs nog tranan främst som ett jaktbyte. I England ansågs tranan som högvilt och ett högt värderat inslag vid gästtabuden. Till installationsfesten för ärkebiskop Neville i York 1465 beställdes 204 tranor. Gunnar Brusewitz har i sin bok "Jakt och jägare" (1978) beskrivit några olika sätt att fånga tranor. En gravyr av Stradanus från 1578 visar hur t ex urholkade pumpor eller pappersstrutar beströks på insidan med lim och grävdes ner i marken. I botten lades lite av tranans favoritföda och meningen var att struten skulle fastna vid tranans huvudfjädrar och "förblinda" fågeln som sedan kunde fångas av jägaren som gömt sig i närheten. En annan variant av denna fångstmetod var att gräva hål, fylla med tranföda och slutligen lägga en snara runt hålet. Meningen var att tranan i sina försök att nå godsakerna ända ner i botten skulle tränga huvudet genom snaran och fastna. Snaror har även använts i ganska sen tid, framförallt i Norrland. Man sänkte då ner snaran i vattnet där de nyanlända tranorna förväntades söka föda. Sax har också använts som fångstredskap och även här lades de i grunt vatten och betades med t ex bär.

Det tycks som tranan sedan urminnes tider kallats trana över hela landet. Det är svårt att hitta folkliga benämningar och det är kanske därför det finns otaliga namn över hela Sverige på myrar,

sjöar, berg och andra platser med förstavelsen tran-

I folktron har tranan tillskrivits en rad märkliga egenskaper, av vilka en del framgår av nedanstående citat hämtade ur Carl-Herman Tillhagens bok "Fågellarna i folktron" (1978).

"Jag önskar jag vore så långt borta som tranan är om juldagen" lyder ett gammalt talesätt. Var tranan höll till under vintern visste man inte i gamla tider, men att den kom med våren visste man gott. Över stora delar av Norden var uttrycket "tranan bär ljus i säng" välbekant, ty detta betydde att när tranan kom var året så långt lidet och dagsljuset så långvarigt att man kunde gå till sängs utan lyse. På vissa platser innebar det också att man efter detta skulle få ett extra mål mat mellan middag och kvällsmat. "Ljusstaken ut och merafton in" hette det. Exakt när detta skulle ske var lite olika men för Smålands del skulle det vara vårdagsjämningsdagen den 21 mars. Seden att vid tranans ankomst upphöra att lysa sig med tända ljus är mycket gammal. Olaus Magnus har sålunda i sin "Historia om de nordiska folken" (1555) en bild som visar tranor med ljus i näbben.

Tranor med ljus i näbben som flyger över pygméer i strid med tranor.

Illustration ur Olaus Magnus Historia om de nordiska folken från 1555.

Trana. Foto: Thomas Bernhardsson

"Hemma i Småland var näst julafton det roligaste vi barn visste "när tranan bar ljus i säng", vilket tillgick på följande sätt. Den 21 mars skulle vi lägga oss utan att få tända ljus, därför att tranan skulle komma. Först skulle badbaljan fram till stockvedsbrasan, och alla barnen skulle badas, ikläddas rent och skyndsamt krypa i säng. Sedan lågo vi i en feberaktig spänning av ängslan och förtjusning i väntan på tranan. Hon kom, inhöljd i ett stort vitt lakan med ena handen utsträckt, så att den liknade en näbb. Hennes gång var bugande och hon ropade 'tri-tro, tri-tro' i entonig tonart, varefter hon delade ut en pappersstrut full med gotter, bestående av karameller, russin och hemtorkad frukt".

Det fanns även föreställningar om vad som skulle hända om man bröt mot dessa förbud. I Småland har man således trott att om man lyste sig med brinnande ljus efter tranans ankomst skulle någon i huset komma att dö under året.

Tranan borde man ha respekt för även i andra avseenden än då det gällde lyset. I Småland var man noga med att köra in veden innan tranan kom, ty om tranan smutsade på veden ville den inte brinna.

Tranans ankomstdag var inte bara en märkes-

dag utan också en glädjedag för stora och små. Från Odensjö berättas att man skulle skynda sig att räkna till 9, först framlänges, sedan baklänges, då man såg den första tranplogen om våren, ty då skulle tranorna stanna inom socknen. Detta ansågs viktigt, ty tranan hade sommaren med sig, och stannade tranorna, stannade också sommaren.

Annat som är förknippat med trana är den västsvenska seden att "springa trana". Man skulle springa runt vägarna, ut på åkrarna och ville man vara säker på att få tur med skörd och hälsa skulle man dessutom springa och värma fötterna i sju dynghögar på sju olika gårdar. I Värmland talades om att "springa trandans". Både gammal och ung skulle ut på vårfrukvällen och här fanns även en rituell karaktär; man skulle vara naken eller mycket lättklädd, samt springa tre, sju eller nio gånger motsols kring stugan, åkrarna eller dynghögen och samtidigt ropa:

*Trana plöjer och vipa sår,
I år blir det ett gott kornår!*

Ursprungligen har barfotaspringningen sannolikt varit en sed som avsåg att magiskt behålla sommaren för god växtlighets skull trots att vinter och kyla rådde. Att springa ute barfota, som man ju annars bara gör under sommaren, skulle för ”makterna” vara ett tecken på att man nu ansåg våren äntligen kommen och att den ville man behålla för lyckosam sådd, bra växtlighet och god skörd. Utöver detta fanns även en önskan om god hälsa och framgång samt framförallt skydd mot sjukdom.

En ofta upprepad myt, som bland annat beskrivs av Plinius den äldre, var att tranan var en pliktskyldig fågel som beskrivs likt en soldat. När flocken skulle sova så ställdes alltid en trana på vakt som fick hålla en sten. Om tranan somnade tappade den stenen och skulle på så sätt väcka sig själv.

Även tranans flytt mot sina vinterkvarter om hösten uppmärksammades på vissa håll. På Öland kallades tranan för ”marknadsfågeln” eftersom den flyttade samtidigt som höstens frömarknad omkring den 15 september.

Den grekiska sagohjälten Palamedes sägs ha uppfunnit bokstaven "V" då han såg tranornas V-formade plog om våren och sett detta som ett heligt tecken från gudarna. Utifrån denna myt ansågs det på många platser under antiken förbjudet att döda eller skada tranor som flög i V-formation.

Ännu för femtio år sedan ansågs tranan vara en vildmarksfågel – nu finns den i hela landet från Skåne till Norrbotten. Arten är fridlyst i samtliga länder i Europa.

Rolf Lilja

Tankar bland lingonris och trattkantareller.

Promenaden gick idag på gamla landsvägen och upp längs Kroksjövägen. Där den tar slut fortsatte jag genom skogen tills jag nådde banvallen. Ungskog möter äldre skog, där står gammeltallar bland pors och skvattram och jag vet att tjädrarna har sin mötesplats i närheten om våren. Hösten gjorde sig påmind med grå himmel och hög luftfuktighet. Färgprakten på löv och lav är makalös. Det är vindstilla med en skön temperatur i luften.

Plötsligt börjar luften sjuda av liv, ett meståg sveper över mig. Det är den tiden nu, när de små leven äter sig genom Sverige. Jag lät mig förföras och upptäckte att jag stod med ett leende över ansiktet och bara njöt av deras sociala prat. Kanske var det om kvalitén på fröna, kanske var det färdvägen eller att någon inte hunnit äta färdigt innan det var dags att flyga vidare? Blåmesar, talgoxar, stjärtmesar, talltitor, kungsfåglar och tofsmesar. Flockar av grönfinkar, korsnäbbar och bofinkar i trädkronorna och från markvegetationen knattrade rödhake och gärdsmyg. Alla lät de sig väl smaka på färden.

Jag stod där och njöt, tänkte på vad jag kallar tystnad. För mig är en tyst skog en levande skog där jag hör ljud av vinden, prassel i snår och buskar, droppar av regn, porl från en bäck eller som idag - full av frasandet av fågelvingar, pip och lockrop av alla slag.

Och i ett slag snörptes mitt hjärta ihop. Promenader som den jag gick idag, blir med all sannolikhet genomförda någon annan stans i framtiden, om vad som

planeras i Uppvidinge blir en realitet. Min hjärna tog en tur till verkligheten och vindkraftsprojektet i kommunen.

Alla tycker vi något om vindkraft. Alla har vi åsikter och olika kunskaper om vindkraft. Det är bra. Men vore det inte ännu bättre om vi kunde enas om hur vi skall förhålla oss till utbyggnaden av densamma i vår kommun? Inte bara "ja" och "nej", inte bara "bakåtsträvare" och "framtid"? Själv har jag varit engagerad i frågan sedan jag fick papper från projektörer i brevlådan för ett antal år sedan. Och som många vet är jag mycket kritisk till en så stor utbyggnad.

När jag går denna ljuvliga höstpromenad har jag funderingar som "är jag en egoist när jag tänker på Uppvidinges storslagna mångfald istället för massproduktion av plastprylar i Kina? Energiförbehovet finns där stadigt ökande och grön el är bra, men till priset av vad? Vad är det för fel att värna både vår lokala miljö och som det visat sig, även

den globala, genom att ifrågasätta denna massiva utbyggnad som projekteras i kommunen? Är det inte energibesparande åtgärder vi behöver satsa minst lika stort på?"

För konsekvenserna blir våra att bära. Och konsekvenser blir det av allt, inte minst av storskalig vindkraftsindustri.

Jag bekymrar mig om hur det går med sjöarna, myrarna, grundvattnet, alla nya vägar, insekter, skogar, fåglar och vilda djur. Tjäderspelplatserna, störningar i häckningstid, vägar i tidigare obrutna marker som får predatorer att mycket lättare nå sina mål, flyttfåglarna. Ja listan blir lång.

Väl hemma är jag både trött och blöt. Jag ställer mig och rensar trattkantarellerna jag funnit och mumsar i mig några lingon som slunkit med. Köket vetter åt öster och jag tittar förstrött ut på de vackra lönnarna. Solen har kommit fram, himlen är blå och löven magnifika.

Det kommer tolv gäss i en vacker plog. De, som så många andra, gör en gir över höjden utanför, byter riktning. De flyger mot sydväst på ungefär 150 meters höjd. Jag tänker, hur går det för dem sedan?

Och som jag står där och beundrar dem så kommer den flygande - den stora vackra. Jag ser dem här ibland. Trots sin storlek är de så otroligt osynliga. Kungsörnarna. Hur går det för dem? Sedan - när vindkraftsindustrin är ett faktum?

Hösthälsningar,
Barbro Loborg

En solskenshistoria från Styrsö.

När snickaren Sören kom ut på altanen för att såga till något stod där en trut-

unge, på Styrsö kallad "Haggalleonge".

Sören berättar:

Jag stannade till och tittade på den för att ena benet såg så konstigt ut, trodde först att det var alldeles blodigt men det visade sej att det hängde en rödskimrande stor pilk i benet. Den hoppade emot mej, ner för ett par trappsteg och ända fram till mej!! Samtidigt kom grannens katt för att kolla vad som hände. Så jag vågade inte lämna den utan ringde farsan så han kom upp och var där medan jag gick ner för att hämta tång och handskar i källaren. Handskarna var helt onödiga visade det sej, den var helt lugn när jag tog upp den och nöp av de 2 krokarna som satt i simfötterna! Efter det fick den korv å makaroner:-)

Gick upp å jobbade igen, men efter ett par timmar gick jag ner för att ta en fika. Då var den fortfarande kvar, även katten. Så det blev lite äpplekaka för den alldeles intill mig sen flög den i

väg. Tror detta var en tisdag, på lördagen efter kom den tillbaka och hälsa på (såg hålen i simfötterna). Det blev lite fika igen, den höll sig då 1-1½ meter i från mej, tills sonen Albin kom hem. Då lyfte den och låg och seglade fram och tillbaks över oss ett antal gånger för att sedan flyga i väg! Tror inte jag sett den sen.

Marianne Arfvidsson

Vad har du för fåglar vid fågelbordet?

Det börjar bli allt fler som deltar i Uppvidinge Fågelklubbs egen räkning vid fågelbordet. Stärkta av detta tycker jag vi fortsätter även denna vinter. Ett protokoll bifogas i medlemsbladet där det framgår vilka veckor som gäller för detta år. Förhoppningen är att kunna göra någon sorts redovisning när materialet är tillräckligt stort och man har flera år att jämföra med. Instruktionen finns som vanligt på baksidan av rapporten. Behöver du fler eller du inte hittar den när det är dags, finns den att ladda ner på hemsidan. Känner du några andra som också vill vara med och räkna fåglar kan blanketten på hemsidan med fördel användas.

Fågelkurs våren 2013

Ingen människa kan flyga som fåglarna. Men, än sen? Vi kan för det mesta ändå hänga med - med blicken. Och väldigt få kan sjunga som en fågel. Men vad gör det? Vi kan nästan alltid få vara med om konserten ändå - som åhörare.

Fågelskådning = livskvalitet har någon sagt och vem vill inte förbättra sin livskvalitet. Vi tänker därför starta en fågelkurs under vintern/våren. Kursen vänder sig främst till rena nybörjare, unga som gamla. Vi kommer inte att jaga eller springa efter fåglarna och inte heller kämpa oss igenom bottenlösa träsk, för att komma dem nära. Det är med andra ord ett guldläge för alla som, i lugn och ro, vill lära sig lite mer om fåglar. Många tycker säkert att deras liv och leverne är spännande och man ser ofta lite mer och kan hjälpa varandra om man är några stycken.

Vi har för avsikt att börja i månadsskiftet februari/mars och planerar att genomföra 4-5 träffar, varav de två första blir inomhus där det mest blir att bekanta sig med fåglarnas utseende och sång. Därefter kommer de resterande träffarna att ske utomhus då vi omsätter de teoretiska kunskaperna. Är du intresserad av att vara med så skicka ett mail till uppvidinge.fagel@braas.se eller ring 0733-107595. Du får då besked om avgift och även lite mer i detalj hur kursen är upplagd.

Senast till årsmötet den 24 februari 2013 vill vi ha ett besked från dig om du vill vara med.

Rolf Lilja / Göran Carlsson

3-4 nov 2012 Dags får årets Allhelgona-race

Upplägget är precis som tidigare år. Alla arter ska rapporteras och man får börja kl. 00.00 lördag 3/11 och hålla på till kl. 24.00 söndag 4/11.

Du kan vara med helt efter egen förmåga och tid. Kom ihåg att denna helg är kungsfågeln lika viktig som kungsörnen. Meddela gärna mig om du tänker vara med, så vi ser vilka områden vi täcker.

Jag kan själv rekommendera denna aktivitet som ett mycket bra sätt att kombinera med t ex trädgårdsarbete eller annat arbete utomhus. Det går alldeles utmärkt att räfsa löv samtidigt som du har ett öga som scannar av himlen efter förbiflygande fåglar. Ett annat tips är att du veckan före börjar med vintermatningen. Har du kännedom om någon plats där det finns slaktavfall från älgjakten kan även ett besök där bjuda på trevliga överraskningar.

De senaste årens koncept med en gemensam samling på lördagskvällen har blivit mycket lyckad. Vi återupprepar detta även i år och samlas i Braås (Sjösåsvägen 16) kl 18.00 för att inta en bit mat till självkostnadspris. Samtidigt går vi igenom vad vi sett under dagen och smider planer inför söndagen. Vad gäller lördagskvällen vill jag ha en föranmälan senast 30 okt.

Ledare: Rolf Lilja

Kontakttelefon: 0733- 10 75 95

Uppvidinge Fågelklubb

Sjösåsvägen 16, 360 42 BRAÅS

STYRELSE

Ordförande: Jan Alldén

Näsby, 360 70 LENHOVDA

E-post: allden.jan@connect2ip.com

Tfn 0474-350 20

Mob 070-3037138

Vice ordförande: Göran Carlsson

Ringvägen 14, 360 75 ALSTERMO

E-post: goran.elisabeth@telia.com

Tfn 0481-615 33

Mob 070-2321235

Sekreterare: Rolf Lilja

Sjösåsvägen 16, 360 42 BRAÅS

E-post: rolf.lilja.braas@telia.com

Tfn 0474-307 16

Mob 0733-107595

Kassör: Jonny Svensson

Nålgatan 5, 360 70 ÅSEDA

E-post: jonny.svensson@netatonce.net

Tfn 0474-715 25

Mob 076-1063668

Ledamot: Marianne Arfvidsson

Lejens väg 24, 360 42 BRAÅS

E-post: marianne@kronobergare.se

Tfn 0474-304 63

Mob 070-2705503

Ledamot: Torbjörn Gustafsson

Åmatorp Jogård, 360 73 LENHOVDA

E-post: tg@globalnet.net

Tfn 0474-240 45

Mob 010-4716157

Ledamot: Barbro Loborg

Ekhorva Skola, 360 70 ÅSEDA

E-post: loborg@gmail.com

Mob 070-6662703

REVISOR

Lars Wähämäki, Åsedavägen 11, 360 76 ÄLGHULT

MEDLEMSAVGIFT 2013

Över 20 år 50:- Under 20 år 10:-

Familjemedlemmar 10:-

Vårt bankgironr är 5649-6755

KLUBBEMBLEM Finns att köpa för 50:-/st + porto

Ring Jonny Svensson på tel 0474-715 25 så skickar han ett omgående.

Söndagen den 18 november

Sätt en bock i almanackan för 18 november som är örnarnas dag!

Vi träffas på Osaby säteri där den nybildade örngruppen Kronoberg står som värd och aktiviteterna spänner över allt ifrån örnexkursion på morgonen till lunch och diskussioner inför kommande inventeringar. Förhoppningsvis gästas mötet också av någon föreläsare. Alla, amatörer som proffs, är hjärtligt välkomna till en trevlig och spännande dag! Mer information om tid och program kommer inom kort på UFK:s och KOF:s hemsida.

Programmet för 2013 kommer att presenteras i nästa medlemsblad men här är några fasta punkter som ni redan nu kan notera.

Fredag 25 – måndag 28 januari 2013

Vinterfåglar inpå knuten. För sjunde året anordnar SOF en räkning av fåglar vid landets alla fågelbord. Håll utkik på vår hemsida om du är osäker på hur du gör vid inventeringen.

Söndag 24 feb 2013

Årsmöte Uppvidinge Fågelklubb.

PRO-lokalen, Lenhovda kl. 16.00. Kallelse och närmare uppgifter om föredragshållare m.m. kommer att skickas ut separat.